

Martorul doctor Costandache Ion, pe care l-a întâlnit în anul 1994, i-a spus că ing. Ursu Gheorghe Emil a fost „*bătut de Securitate*” și că „*a fost arestat politic pentru detinerea jurnalului*”.

Afirmațiile părții civile se coroborează cu celelalte probe aflate la dosarul cauzei. Toate converg către aceeași concluzie: *interesul Securității de a nu se afla nimic în legătură cu dosarul politic*, iar decesul a fost cauzat de o boală preexistentă și nu are nimic comun cu vreun contact de violență.

Mai trebuie arătat că intrase în vizorul Securității și partea civilă. În volumul 19, fila 55 se găsește adresa nr. D/0293721/05.07.1985 a Direcției a VI-a a Departamentului Securității Statului, redactată de inculpatul mr. (rez.) Pârvulescu Marin, către Securitatea Municipiului București, prin care se solicită a se lua măsuri pe linie de securitate față de acesta „*fiind semnalat cu manifestări antisociale*”.

Nu numai partea civilă trebuia urmărită, ci și alți prieteni ai disidentului. Acest aspect rezultă dintr-o altă adresă, redactată de inculpatul mr. (rez.) Pârvulescu Marin, la data de 05.07.1985, către Direcția I-a din Departamentul Securității Statului, prin care au fost trimise spre a fi folosite declarațiile lui Ursu Gheorghe Emil din datele de 21, 22 și 24 mai 1985 care se refereau „*la elemente aflate în atenția dvs. pe linie de artă și cultură...*”(vol. 19/56).

VI. ÎN DREPT

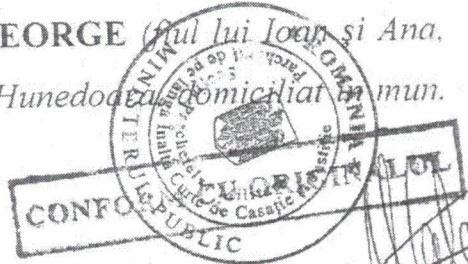
Faptele inculpatului maior (rez.) **PÂRVULESCU MARIN** (*fiul lui Florea și Ilinca, născut la data de 24.01.1940 în localitatea Bălteni, județul Olt, domiciliat în municipiul București, strada Segarcea, nr. 5, bl. A13, sc. C, et. 2, ap. 37, sector 6, CNP 1400124400212, cetățean român, căsătorit, pensionar, fără antecedente penale*) care, în calitate de ofițer în cadrul *Direcției a VI-a Cercetări*

penale din Departamentul Securității Statului, *cu intenție directă, a exercitat acțiuni represive și sistematice (filaj, urmărire informativă, percheziții, audieri sistematice, acte de violență fizică și psihică)* asupra victimei inginer disident Ursu Gheorghe Emil, în perioada ianuarie - noiembrie 1985, în care acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte sau fapte considerate ostile regimului comunist, *acțiuni care au avut ca urmare producerea de suferințe fizice sau psihice grave și au fost de natură să-i aducă o atingere gravă a drepturilor și libertăților fundamentale, în principal dreptului la viață* îintrunesc elementele constitutive ale infracțiunii contra umanității prevăzută de art. 439 alin. 1 lit. e, g și k C.pen.

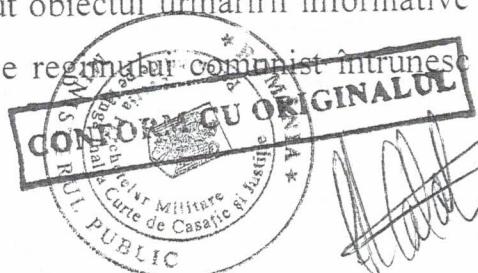
Faptele inculpatului colonel (rez.) **HODIȘ VASILE** (*fiul lui Petru și Maria, născut la data de 08.09.1953 în com. Gurbediu, județul Bihor, domiciliat în București, Prelungirea Ghencea, nr. 16-18, bl. A1, sc. 3, et. 3, ap. 40, sector 6, C.N.P. 1530908400361, cetățean român, căsătorit, pensionar, fără antecedente penale*) care, în calitate de ofițer în cadrul Direcției a VI-a Cercetări penale din Departamentul Securității Statului, *cu intenție directă, a exercitat acțiuni represive și sistematice (filaj, urmărire informativă, percheziții, audieri sistematice, acte de violență fizică și psihică)* asupra victimei inginer disident Ursu Gheorghe Emil, în perioada ianuarie - noiembrie 1985, în care acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte sau fapte considerate ostile regimului comunist, *acțiuni care au avut ca urmare producerea de suferințe fizice și psihice grave și au fost de natură să aducă o atingere gravă a drepturilor și libertăților fundamentale, în principal dreptului la viață*, îintrunesc elementele constitutive ale infracțiunii contra umanității prevăzută de art. 439 alin. 1 lit. e, g și k C.pen.

Faptele inculpatului civ. **HOMOȘTEAN GEORGE** (*fiul lui Ioan și Ana, născut la data de 19.06.1923 în mun. Deva, jud. Hunedoara, domiciliat în mun.*)

Deva, b-dul 22 Decembrie, bl. 20, sc. B, ap. 15, jud. Hunedoara, CNP 1230619400271, cetățean român, căsătorit, pensionar, cunoscut cu antecedente penale) care, în calitate de ministru de interne, cu intenție directă, în cursul lunilor octombrie și noiembrie 1985, a transmis documente oficiale ale statului român, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, către Ambasadele Republicii Socialiste România de la Paris și Washington (telegramele nr. 5/05097 din data de 01.11.1985 și nr. 5/05674 din data de 26.11.1985), prin care a disimulat caracterul represiv și politic al acțiunilor întreprinse de inculpații maiori (rez.) Pârvulescu Marin și col. (rez.) Hodîș Vasile împotriva lui Ursu Gheorghe Emil, în perioada în care acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru opinii considerate ostile regimului comunist intrunesc elementele constitutive ale complicității la săvârșirea infracțiunii contra umanității prevăzută de art. 48 C.pen rap la art. 439 alin. 1 lit. e, g și k C.pen.

Faptele inculpatului civ. TUDOR POSTELNICU (fiul lui Constantin și Elena, născut la data de 13.11.1931 în com. Plovița de Sus, jud. Prahova, domiciliat în mun. București, Calea Victoriei, nr. 155, bl. D1, sc. 2, et. 2, ap. 44, CNP 1311113400313, cetățean român, căsătorit, pensionar, cunoscut cu antecedente penale) care, în calitate de șef al Departamentului Securității Statului, cu intenție directă, în cursul lunilor octombrie și noiembrie 1985, a comunicat, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, către Ambasadele Republicii Socialiste România de la Paris și Washington (telegramele nr. 5/05097 din data de 01.11.1985 și nr. 5/05674 din data de 26.11.1985), date nereale prin care a disimulat caracterul represiv și politic al acțiunilor întreprinse de inculpații maiori (rez.) Pârvulescu Marin și col. (rez.) Hodîș Vasile împotriva lui Ursu Gheorghe Emil, în perioada în care acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte și fapte considerate ostile regimului comunist intrunesc

elementele constitutive ale complicității la săvârșirea infracțiunii contra umanității prevăzută de 48 C.pen rap la art. 439 alin. 1 lit. e, g și k C.pen.

În raport de data săvârșirii faptelor reținute în sarcina inculpaților mr. (rez.) Pârvulescu Marin, col. (rez.) Hodis Vasile, civ. Homoștean George și civ. Tudor Postelnicu sunt incidente **dispozițiile art. 2 din Decretul nr. 11/1988 privind amnistierea unor infracțiuni și reducerea unor pedepse**, dispoziții potrivit cărora se reduc cu ½ pedepsele cu închisoare mai mari de 10 ani aplicate de instanța de judecată.

În legătură cu încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților se impun a fi făcute următoarele precizări:

În conformitate cu art. 3 alin. 1 din Tratatul de pace semnat la Paris la data de 10.02.1947, România a fost obligată să ia toate măsurile necesare pentru a asigura tuturor persoanelor aflate sub jurisdicție română, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie, exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, inclusiv libertatea de exprimare a presei și a publicațiilor, a cultelor religioase, a opiniei politice și a întreprinderilor publice²⁶ (vol. 25/94).

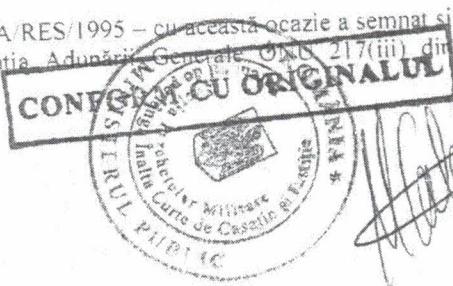
Începând din anul 1950, în baza Decretului nr. 236/1950²⁷, România a devenit parte la Convenția pentru Prevenirea și Reprimarea Crimei de Genocid. Ulterior, în decembrie 1955²⁸, România a devenit țară membră O.N.U.

Printre multe alte documente internaționale semnate și ratificate de țara noastră se numără Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale

²⁶ Națiunile Unite – Consiliu Economic și Social E/CN.4/1990/28* 18.12.1990 – Comisia pentru drepturile omului, Raportul înaintat de către domnul J. Voyame, raportor special numit conform Rezoluției 1989/75 a Comisiei pentru drepturile Omului.

²⁷ Decretul nr. 236/11.10.1950 privind aderarea la Convenția pentru Prevenirea și Reprimarea Crimei de Genocid, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 09.12.1948, a intrat în vigoare la 02.12.1950 când s-a publicat în B. Of. nr. 110/02.12.1950.

²⁸ România a fost primită în O.N.U. la data de 14.12.1955 – Rezoluția A/RES/1995 – cu această ocazie a semnat și Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată prin Rezoluția Adunării Generale ONU 217(iii), din 10.12.1948 de la Paris.

și culturale, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice adoptat de ONU la 16.12.1966²⁹ și Codul de conduită pentru persoanele răspunzătoare de aplicarea legii – adoptat prin rezoluție³⁰ de Adunarea Generală O.N.U.

Acste documente deosebit de importante trebuiau să asigure cetățenilor țărilor semnatare drepturile recunoscute și să sancționeze orice încălcare a acestora, indiferent de cine se făcea vinovat de încălcarea lor.

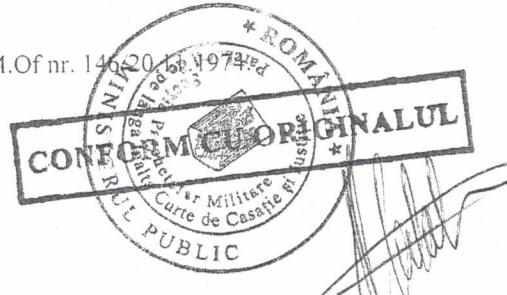
Astfel, *Carta ONU* în Capitolul IX - Cooperarea economică și socială internațională prevede la art. 55 alin. 1 lit. c că Națiunile Unite vor promova „Respectarea universală și efectivă a drepturilor omului și libertăților fundamentale pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie”, iar la art. 56 prevede că: „Toți membrii se obligă să întreprindă acțiuni în comun și separat, în cooperare cu organizația pentru realizarea scopurilor realizate în art. 55”.

Declarația Universală a Drepturilor Omului adoptată de ONU prin rezoluția AG 217 (iii)/10.12.1948 la Paris și semnată de România la 14.12.1955, prevede următoarele:

- art. 12 - Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrale în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri.
- art. 13 - 1. Orice persoană are dreptul de a circula în mod liber și de a-și alege reședința în interiorul granițelor unui stat. 2. Orice persoană are dreptul de a părăsi orice țară, inclusiv a sa, și de reveni în țara sa.
- art. 18 - Orice om are dreptul la libertatea gândirii, de conștiință și religie; acest drept include libertatea de a-și schimba religia sau convingerea, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau

²⁹Ratificat de România la 31.10.1974 prin Decretul nr. 212 publicat în M.Of nr. 146/20 octombrie 1974.

³⁰Rezoluția nr. 36/169 din 17.12.1979.

convingerea, singur sau împreună cu alții, atât în mod public, cât și privat, prin învățătură, practici religioase, cult și îndeplinirea riturilor.

- art. 28 - Orice persoană are dreptul la o orânduire socială și internațională în care drepturile și libertățile expuse în prezența Declarație pot fi pe deplin înfăptuite.
- art. 30 - Nici o dispoziție a prezentei Declarații nu poate fi interpretată ca implicând pentru vreun stat, grupare sau persoană dreptul de a se deda la vreo activitate sau de a săvârși vreun act îndreptat spre desființarea unor drepturi sau libertăți enunțate în prezența Declarație.

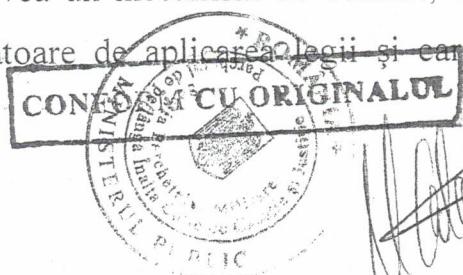
Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice prevede clar și fără echivoc că:

- statele părți la prezentul pact se angajează să respecte și să garanteze tuturor indivizilor care se găsesc pe teritoriul lor și țin de competența lor drepturile recunoscute în prezentul pact... (art. 2 alin. 1);
- nici o dispoziție din prezentul pact nu poate fi interpretată ca implicând pentru un stat, o grupare sau un individ vreun drept de a se deda la o activitate sau de a săvârși un act urmărind suprimarea drepturilor și libertăților recunoscute în prezentul pact, ori limitări ale lor mai ample decât cele prevăzute în pact (art. 5 alin.1).
- nu se poate admite nici o restricție sau derogare de la drepturile fundamentale ale omului recunoscute sau în vigoare în orice stat parte la prezentul pact prin aplicarea legilor, convențiilor, regulamentelor sau cutumelor, sub pretextul că prezentul pact nu recunoaște aceste drepturi sau le recunoaște într-o măsură mai mică (art. 5 alin. 2);
- dreptul la viață este inherent persoanei umane „acest drept trebuie ocrotit prin lege. Nimeni nu poate fi privat de viață să în mod arbitrat” (art. 6 alin. 1);

- nimici nu va fi supus torturii și nici unei pedepse sau tratamente inumane sau degradante (art. 7 alin. 1);
- orice om are dreptul la libertate și la securitatea persoanei sale (art. 9 alin. 1);
- orice persoană privată de libertate va fi tratată cu umanitate și cu respectarea demnității inerente a persoanei umane (art. 10 alin. 1);
- cei aflați în prevenție vor fi, în afară de circumstanțe excepționale, separați de condamnați și vor fi supuși unui regim distinct, potrivit conduitei lor de persoane necondamnate (art. 10 alin. 1 lit. a);
- orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv propria țară (art. 12 alin. 2). Acest drept nu poate face obiectul unor restricții decât în situații strict prevăzute de lege (art. 12 alin. 3);
- nimici nu va putea fi supus vreunei imixtiuni arbitrale sau ilegale în viață particulară, în familia, domiciliul sau corespondența sa, nici la atingeri ilegale aduse onoarei și reputației sale (art. 17 alin. 1) și orice persoană are drept la protecția legii împotriva unei asemenea imixtiuni sau atingeri (art. 17 alin. 2);
- orice persoană are dreptul la libertatea gândirii, conștiinței sau religiei (art. 18 alin. 1);
- nimici nu trebuie să aibă de suferit din cauza opinilor sale (art. 19 alin. 1) – și orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, acest drept cuprinde: libertatea de a căuta, de a primi și răspândi informații și idei de orice fel, indiferent de funcție, sub orice formă orală, scrisă, tipărită ori artistică sau prin orice alt mijloc, la alegerea sa (art. 19 alin. 2). Limitările acestui drept trebuie expres prevăzute de lege (art. 19 alin. 3).

Acest document a fost adoptat pentru a avea un mecanism de control, el stabilind conduită persoanei care este răspunzătoare de aplicarea legii și care

trebuie să știe și să aplice cu bună credință și cu responsabilitate prevederile legale naționale și internaționale privind protecția unei persoane.

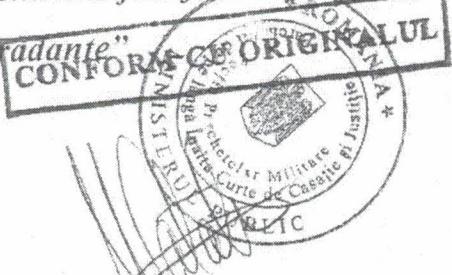
Documentul stabilește, în mod imperativ, că:

„ART. 1 – *Persoanele răspunzătoare de aplicarea legii trebuie să se achite permanent de datoria pe care le-o impune legea, servind colectivitatea și protejând orice persoană împotriva actelor ilegale, conform înaltului grad de responsabilitate pe care li-l cere profesia lor.*

„ART. 2 – *În îndeplinirea sarcinilor pe care le au, cei răspunzători de aplicarea legii trebuie să respecte și să protejeze demnitatea umană, să apere drepturile fundamentale ale oricărei persoane.*”

Analizând conținutul articolului constatăm că drepturile fundamentale la care se referă textul sunt definite și protejate de dreptul național și de cel internațional. Instrumentele internaționale sunt Declarația Universală a drepturilor omului, Pactul internațional referitor la drepturile civile și politice, Declarația privind protecția persoanei împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante, Declarația O.N.U asupra eliminării oricărora forme de discriminare rasială, Convenția internațională asupra eliminării și reprimării crimei de apartheid, Convenția pentru prevenirea și reprimarea genocidului, Ansamblul de reguli minime pentru tratarea deținuților și Convenția de la Viena asupra relațiilor consulare.

„ART. 5 – *Nici o persoană răspunzătoare de aplicarea legilor nu poate aplica, provoca ori tolera un act de tortură sau orice altă pedeapsă ori tratament crud(ă), inuman(ă) sau degradant(ă), nici nu poate invoca un ordin al superiorilor săi ori imprejurări excepționale, cum ar fi: starea de război sau amenințarea cu război, o amenințare contra securității naționale, instabilitatea politică internă sau price altă stare de excepție, pentru a justifica tortura ori alte pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.*”

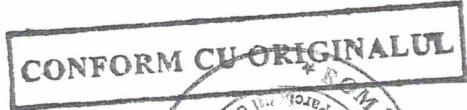

Analizând conținutul articolului constatăm că această interdicție decurge din declarația asupra protecției oricărora persoane împotriva torturii și a altor pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante, adoptată de Adunarea generală și potrivit căreia „*acest act constituie... un ultraj la demnitatea umană și trebuie să fie condamnat ca o renegare a scopurilor Cartei Națiunilor Unite și ca o violare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale proclamate în Declarația universală a drepturilor omului...*”³¹ și în alte acte internaționale în materie de drepturi ale omului.

„ART. 6 – Cei ce răspund de aplicarea legilor trebuie să vegheze ca sănătatea persoanelor care le sunt date în pază să fie protejată pe deplin și, mai ales, să ia imediat măsuri de acordare a îngrijirilor medicale de fiecare dată când aceasta se impune.”

Analizând conținutul articolului, constatăm că:

- a) „îngrijirile medicale”, expresie care desemnează serviciile acordate de personal medical, cuprinzând medicii și personalul paramedical, trebuie să fie asigurate când sunt necesare ori solicitate.
- b) chiar dacă personalul medical este, în general, subordonat (atașat) serviciilor de aplicare a legilor, răspunzătorii de aplicarea legilor trebuie să hotărască, pe baza avizului acestui personal, când el recomandă ca persoana plasată sub paza lor, să fie supusă unui tratament aplicat de personal medical, nedepinzând de serviciul de aplicare a legilor ori să consulte un asemenea personal medical.
- c) se înțelege, de asemenea, că cei răspunzători de aplicarea legilor trebuie să asigure îngrijiri medicale victimelor încălcărilor de lege sau a accidentaților care au rezultat din acestea.

³¹ Declarația Universală a Drepturilor Omului a Adunării Generale a ONU, Rezoluția nr. 34

În concluzie, prin Declarația Universală a Drepturilor Omului (adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la data de 10 septembrie 1948 și semnată de România la data de 14 decembrie 1955), s-a statuat că toate ființele umane sunt egale în drepturi (art. 1), că fiecare om se poate prevăla de toate drepturile proclamate în Declarație, fără nicio deosebire, inclusiv de opinie politică (art. 2 alin. 1), că orice ființă umană are dreptul la viață (art. 3) și nu poate fi supusă la tortură, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante (art. 5) și, respectiv, că toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încalca prevederile Declarației, dar și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare (art. 7).

Legea nr. 15/1968 privind Codul penal a prevăzut infracțiunea de tratamente neomenoase în cuprinsul art. 358 din cadrul Titlului XI al Părții Speciale - Infracțiuni contra păcii și omenirii.

În varianta tip infracțiunea se realizează, sub aspectul laturii obiective, fie prin supunerea persoanelor căzuțe sub puterea adversarului la tratamente neomenoase, fie la experiențe medicale sau științifice ce nu sunt justificate de un tratament medical în interesul lor. Prin supunerea unei persoane la tratamente neomenoase se înțelege obligarea persoanei la condiții de hrana, locuință, îmbrăcăminte, de igienă, asistență medicală etc. greu de suportat fizic și umilitoare din punct de vedere moral.

În varianta prevăzută la alin. 3 al art. 358 infracțiunea se realizează, sub aspectul laturii obiective, prin torturarea, mutilarea sau exterminarea persoanelor prevăzute în alin. I.

Norma de incriminare prevăzută de art. 358 din Codul penal din 1968 a rămas în vigoare nemonificată până la data de 01.02.2014, când, ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 286/2009 privind Noul Cod penal, Legea nr. 15/1968 a fost abrogată potrivit dispozițiilor art. 250 din Legea nr. 187/2012.

În cuprinsul Legii nr. 286/2009 privind Noul Cod penal nu se mai regăsește incriminată o infracțiune cu denumirea „tratamente neomenoase”.

Așa cum rezultă din tezele prealabile ale proiectului Codului penal, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1183/2008, relațiile sociale ocrotite în codul penal din 1968 în Titlul XI - Infracțiuni contra păcii și omenirii - sunt ocrotite în prezent prin incriminările cuprinse în Titlul XII - Infracțiuni de genocid, contra umanității și de război.

Menționăm că, în cuprinsul tezelor prealabile s-a precizat că noul Cod penal „va reglementa într-o formă complet revizuită, într-un titlu distinct, infracțiunile de genocid, infracțiunile contra umanității și infracțiunile de război”.

Conform art. 439 din Codul penal constituie infracțiuni contra umanității „săvârșirea, în cadrul unui atac generalizat sau sistematic, lansat împotriva unei populații civile, a uneia dintre următoarele fapte:

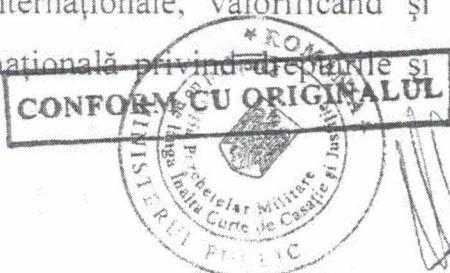
- a) uciderea unor persoane;
- b) supunerea unei populații sau părți a acesteia, în scopul de a o distrugе în tot sau în parte, la condiții de viață menite să determine distrugerea fizică, totală sau parțială, a acesteia;
- c) sclavia sau traficul de ființe umane, în special de femei sau copii;
- d) deportarea sau transferarea forțată, cu încălcarea regulilor generale de drept internațional, a unor persoane aflate în mod legal pe un anumit teritoriu, prin expulzarea acestora spre un alt stat sau spre un alt teritoriu ori prin folosirea altor măsuri de constrângere;
- e) torturarea unei persoane aflate sub paza făptuitorului sau asupra căreia acesta exercită controlul în orice alt mod, cauzându-i vătămări fizice sau psihice, ori suferințe fizice sau psihice grave, ce depășesc consecințele sancțiunilor admise de către dreptul internațional;

- f) violul sau agresiunea sexuală, constrângerea la prostituție, sterilizarea forțată sau detenția ilegală a unei femei rămase gravidă în mod forțat, în scopul modificării componenței etnice a unei populații;
- g) *vătămarea integrității fizice sau psihice a unor persoane*;
- h) provocarea dispariției forțate a unei persoane, în scopul de a o sustrage de sub protecția legii pentru o perioadă îndelungată, prin răpire, arestare sau deținere, la ordinul unui stat sau al unei organizații politice ori cu autorizarea, sprijinul sau asentimentul acestora, urmate de refuzul de a admite că această persoană este privată de libertate sau de a furniza informații reale privind soarta care îi este rezervată ori locul unde se află, de îndată ce aceste informații au fost solicitate;
- i) întemnițarea sau altă formă de privare gravă de libertate, cu încălcarea regulilor generale de drept internațional;
- j) persecutarea unui grup sau a unei colectivități determinate, prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrângerea gravă a exercitării acestor drepturi, pe motive de ordin politic, rasial, național, etnic, cultural, religios, sexual ori în funcție de alte criterii recunoscute ca inadmisibile în dreptul internațional;
- k) *alte asemenea fapte inumane ce cauzează suferințe mari sau vătămări ale integrității fizice sau psihice*.

Conform alineatului 2 al aceluiași articol constituie infracțiune „faptele prevăzute în alin. (1), săvârșite în cadrul unui regim instituționalizat de oprișare sistematică și de dominare a unui grup rasial asupra altuia, cu intenția de a menține acest regim”.

Textul art. 439 C.pen realizează alinierea legislației penale interne la standardele art. 7 din Statutul Curții Penale Internaționale, valorificând și definițiile anterioare promovate de legislația internațională privind drepturile și

libertățile fundamentale ale omului, precum și de statutele tribunalelor penale internaționale.

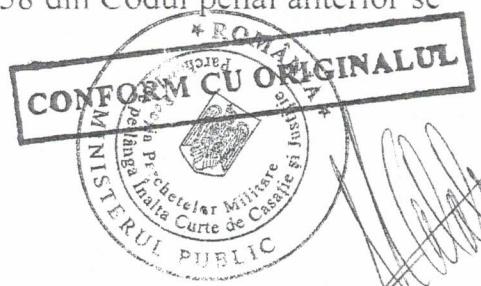
Astfel, sub denumirea marginală „Infracțiuni contra umanității” sunt încorporate într-un singur articol 12 infracțiuni distincte, care pot fi comise atât în timp de pace, cât și în timp de război, legiuitorul român optând pentru explicitarea noțiunilor în cuprinsul fiecărei norme de incriminare.

Varianta tip a infracțiunii, reglementată la alin. 1, presupune săvârșirea, în cadrul unui atac generalizat sau sistematic, lansat împotriva unei populații civile, atât în timp de pace, cât și în timp de război, a uneia dintre cele 11 modalități normative descrise la lit. a)-k).

Atacul îndreptat împotriva unei populații civile este definit de art. 7 paragraful 2 lit. a) din Statut ca fiind comportamentul care constă în comiterea multiplă de acte dintre cele descrise în textul de incriminare împotriva oricărei populații civile, în aplicarea sau în sprijinirea politicii unui stat ori a unei organizații având ca scop un asemenea atac. Ca trăsături ce definesc atacul, s-au prevăzut, alternativ, caracterul generalizat sau sistematic. Atacul generalizat este acela care privește o categorie întreagă a populației civile, iar atacul sistematizat este acela care are o derulare dinainte gândită și planificată. În doctrină s-a arătat că aceasta presupune existența unei guvernări totalitare, care, în mod discreționar, lansează campanii represive împotriva opozanților politici.

Varianta asimilată de la alin. 2 se reține atunci când oricare dintre cele 11 fapte distincte prevăzute în primul alineat al textului de incriminare se comite în cadrul unui regim instituționalizat de oprimare sistematică și de dominare a unui grup rasial asupra altuia, cu intenția de a menține acest regim.

În raport de cele menționate anterior, se constată că unele dintre modalitățile de săvârșire a infracțiunii prev. la art. 358 din Codul penal anterior se

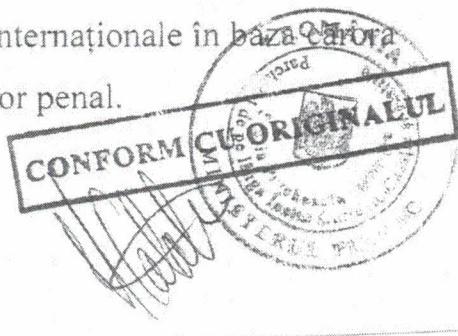
regăsesc în conținutul normativ al dispozițiilor de la art. 439 din actualul Cod penal.

Față de cele de mai sus, apreciem că faptele săvârșite de inculpați încunesc elementele constitutive ale infracțiunii contra umanității prev. de art. 439 alin. 1 lit. e, g și k atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective.

Crimele împotriva umanității erau definite și confirmate la data săvârșirii tuturor actelor materiale reținute în sarcina inculpaților (care puteau astfel să prevadă angajarea răspunderii lor pentru infracțiuni de această natură) prin Statutul Tribunalului Militar Internațional de la Nürnberg din data de 08 august 1945 (art. 6 lit. c) și, respectiv, prin Rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite 3 (I) și 95 (I) din datele de 13 februarie 1946 și 11 decembrie 1946 astfel: uciderea, exterminarea, plasarea în sclavie, deportarea și orice alte acte inumane comise împotriva oricărei populații civile, înainte sau în timpul războiului, precum și persecuțiile pe motive, între altele, politice, indiferent dacă aceste fapte constituiau sau nu o încălcare a dreptului intern al țării unde au fost comise.

În practica Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut că lipsa unei codificări a crimelor de război și împotriva umanității era specifică perioadei regimurilor comuniste, atât la nivel internațional, cât și la nivelul jurisdicțiilor naționale tragerea la răspundere făcându-se prin raportare la legi adoptate ulterior datei săvârșirii faptei.

Pentru a nu contraveni totuși principiului fundamental al neretroactivității legii penale, potrivit criteriului avut în vedere de Tribunalul de la Nürnberg și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, conținutul constitutiv al infracțiunilor, aşa cum au fost definite de legislația de după război, trebuia să aibă drept corelativ cel puțin existența unor convenții și cutume internaționale în baza cărora cei ce au săvârșit faptele să poată prevedea caracterul lor penal.

Astfel, prin hotărârea Marii Camere din data de 17.05.2010 în *Cauza Kononov c. Lituania* Curtea EDO a reținut următoarele:

- persoanele care desfășoară o activitate profesională trebuie să manifeste un grad înalt de precauție atunci când își îndeplinesc atribuțiile și este de așteptat ca ele să aibă o deosebită grijă în evaluarea riscurilor pe care le implică o astfel de activitate (*Pessino c. Franța*, nr. 40403/02, § 33);

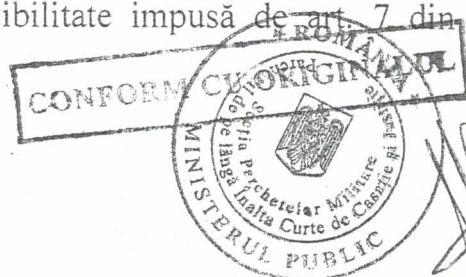
- nici chiar un soldat de rând nu poate să manifeste o supunere totală, oarbă, față de o ordine care violează în mod flagrant nu doar dreptul intern, ci și drepturile omului recunoscute în plan internațional, mai ales dreptul la viață, o valoare supremă în ierarhia internațională a drepturilor omului (*K.-H.W. c. Germania*, nr. 37201/97, § 75);

- punerea sub acuzare a petentului (și ulterior condamnarea lui), în temeiul dreptului internațional în vigoare la data comiterii faptelor imputate și pe care l-au aplicat instanțele naționale, nu pot fi considerate urmări impredictibile.

Pentru aceste considerente Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Marea Cameră în Cauza Kononov c. Letonia (*Cererea nr. 36376/04*) a conchis că „...la data comiterii lor, actele petentului constituiau infracțiuni definite cu destulă accesibilitate și predictibilitate, de legile și de cutumele războiului”, ceea ce satisface exigența impusă de art. 7 din Convenție.

În legătură cu această cerință reținută de Curtea EDO, rezultă că inculpații, prin natura funcțiilor pe care le ocupau, ministru de interne (George Homoștean), șef al Departamentului Securității Statului (Tudor Postelnicu), respectiv ofițeri în cadrul Direcției a VI-a a Departamentului Securității Statului (Pîrvulescu Marin și Hodîș Vasile), puteau și, mai ales, aveau obligația să prevadă caracterul represiv al acțiunilor desfășurate împotriva disidentului Ursu Gheorghe Emil.

Astfel, este îndeplinită condiția de predictibilitate impusă de art. 7 din Convenție.

În acest sens, se reține că inculpații Pîrvulescu Marin și Hodîș Vasile, în calitate de ofițeri anchetatori în cadrul Direcției a VI-a a D.S.S. (absolvenți ai Facultății de Drept), aveau obligația de a cunoaște și de a respecta pactele și convențiile internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului. Aceștia trebuiau să cunoască faptul că libertatea de exprimare și de manifestare a opinilor reprezintă un drept al omului garantat de legislația internațională, care nu putea fi suprimat sau îngăduit pe motive politice.

La rândul lor, inculpații Homoștean George și Tudor Postelnicu, în calitatea lor de membrii în structurile de conducere ale statului comunist, erau obligați de însăși prevederile Constituției din 1968 să vegheze la respectarea prevederile pactelor și convențiilor internaționale.

Prin urmare, toți inculpații aveau posibilitatea reală de a previziona caracterul represiv al faptelor săvârșite și de a conștientiza pericolul social mare al acțiunilor lor în raport de standardele impuse de comunitatea internațională în domeniul protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Cu privire la structura și conținutul juridic al infracțiunii contra umanității prev. de art. 439 alin. 1 lit. e, g și k din Codul penal reținute în sarcina inculpaților mr. (rez.) Pîrvulescu Marin și col. (rez.) Hodîș Vasile precizăm următoarele:

Situată premisă

Faptele inculpaților au fost comise în contextul politicii generalizate impuse de statul comunist după anul 1945, care viza reprimarea oricărora forme de opoziție la idealurile impuse de conducerea de partid și de stat. Astfel, probatoriu administrativ în cauză conturează, fără echivoc, situația premisă impusă de dispozițiile art. 439 din Codul penal referitoare la atacul generalizat sau sistematic lansat asupra populației civile.

Latura obiectivă

Actele materiale reținute în sarcina inculpaților Pârvulescu Marin și Hodis Vasile se circumscriu următoarelor variante normative:

- lit. e torturarea unei persoane aflate sub paza făptuitorului sau asupra căreia acesta exercită controlul în orice alt mod, cauzându-i vătămări fizice sau psihice, ori suferințe fizice sau psihice grave, ce depășesc consecințele sancțiunilor admise de către dreptul internațional;
- lit. g vătămarea integrității fizice sau psihice a unor persoane;
- lit. k alte asemenea fapte inumane ce cauzează suferințe mari sau vătămări ale integrității fizice sau psihice.

Astfel, din probele administrate în cauză rezultă că în perioada ianuarie - noiembrie 1985, când Ursu Gheorghe Emil a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte sau fapte considerate ostile regimului comunist, cei doi inculpați, în calitatea de lucrători ai Securității, au acționat în mod nelegal, desfășurând acțiuni de reprimare și intimidare a disidentului Ursu Gheorghe Emil (filaj, urmărire informativă, percheziții, audieri sistematice, acte de violență fizică și psihică), acțiuni care s-au circumscris politicii represive instituite de regimul comunist din România împotriva tuturor persoanelor care se opuneau conducerii de partid și de stat.

Urmarea imediată

Acțiunile desfășurate de cei doi inculpați în calitate de ofițeri în cadrul Direcției a VI-a a Departamentului Securității Statului au avut ca urmare producerea de suferințe fizice și psihice grave și au fost de natură să aducă o atingere gravă a drepturilor și libertăților fundamentale, în principal dreptului la viață în ce privește pe disidentul Ursu Gheorghe Emil.

Între acțiunile inculpaților și rezultatele vătămătoare produse disidentului Ursu Gheorghe Emil există legătură de cauzalitate.

Cu privire la inculpații Homoștean George și Tudor Postelnicu, în sarcina cărora s-a reținut participația penală la faptele comise de inculpații mr. (rez.) Pârvulescu Marin și col. (rez.) Hodîș Vasile sub forma complicității la infracțiunea contra umanității prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 439 alin. 1 lit. e, g și k din Codul penal, din probele administrate rezultă următoarele:

În calitate de înalți demnitari ai statului comunist, inculpații George Homoștean (fost ministru de interne în perioada 1978-1987) și Tudor Postelnicu (fost șef al Departamentului Securității Statului în perioada 1978-1987) au fost exponenții regimului totalitar, regim care a desfășurat o acțiune concertată, sistematică și bine organizată, la nivelul aparatului represiv, împotriva persoanelor care se opuneau statului comunist.

Cei doi foști demnitari, în exercitarea abuzivă a funcțiilor deținute, au întreprins demersuri dolosive în scopul ascunderii cauzelor reale ale cercetării disidentului Ursu Gheorghe Emil și, ulterior, ale cauzelor decesului.

Astfel, inc. Homoștean George și inc. Tudor Postelnicu au transmis către Ambasadele României de la Paris și Washington documente oficiale prin care au disimulat caracterul represiv și politic al acțiunilor întreprinse de inculpații major (rez) Pârvulescu Marin și col. (rez.) Hodîș Vasile împotriva lui Ursu Gheorghe Emil, în perioada în care acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru opinii considerate ostile regimului communist.

Prin faptele comise, constând în aceea că, la solicitarea comunității internaționale și a unor oameni politici din SUA, au ascuns caracterul represiv al acțiunilor îndreptate împotriva disidentului Ursu Gheorghe Emil, inculpații Homoștean George și Tudor Postelnicu au înlesnit săvârsirea faptelor comise de inculpații major (rez) Pârvulescu Marin și col. (rez.) Hodîș Vasile, fapte care se circumscriv participației penale în forma complicității la infracțiunea contra

umanității, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 439 alin. 1 lit. e, g și k din Codul penal.

VII. DATE REFERITORE LA INCPULPAȚI:

În ceea ce privește pe inculpații mr. (rez.) Pârvulescu Marin și col. (rez.) Hodîș Vasile

Prin sentința nr. 2115/03.09.2015, respectiv sentința nr. 2299/21.09.2015 Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ a constatat calitatea de lucrător al Securității a inculpatului col. (rez.) Hodîș Vasile, respectiv a inculpatului mr. (rez.) Pârvulescu Marin.

În ambele sentințe se reține că cei doi inculpați au desfășurat, în concret, activități prin care au suprimat și afectat grav drepturile și libertățile fundamentale ale omului, au instituit un regim sever de detenție în mod nejustificat, au suprimat dreptul la viață privată, liberă exprimare, dreptul la libera corespondență, inviolabilitatea domiciliului.

La data săvârșirii faptelor, gradul militar al inculpatului Hodîș Vasile era de locotenent major.

În ceea ce privește pe inculpatul civ. Homostean George

Având în vedere faptul că, în perioada în care a săvârșit faptele reținute în sarcina sa, inculpatul Homostean George îndeplinea funcția de ministru de interne, efectuarea în continuare a urmăririi penale față de acesta s-a dispus cu respectarea disp. art. 12 din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială.

Inculpatul civ. Homostean George este *cunoscut cu antecedente penale*. Prin *decizia nr. 1292 din data de 12.03.2002*, pronunțată în dosarul nr. 2932/1998, Curtea Supremă de Justiție – Secția Penală a dispus condamnarea la

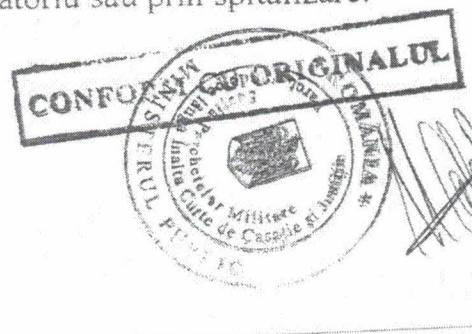
și a inculpatului Tudor Postelnicu la câte 14 ani închisoare și 5 ani interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a și b C.pen pentru instigare la infracțiunea de omor deosebit de grav prev. de art. 25 rap. la art. 174, art. 176 alin. 1 lit. b cu aplic. art. 75 lit. a, art. 74, art. 76 și art. 13 C.pen. Conform art. 2 din Decretul nr. 11/1988, instanța a redus pedepsele aplicate celor doi inculpați cu 1/2, urmând să execute câte 7 ani închisoare și 5 ani interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a și b C.pen. (vol. 15/101-119).

Prin Decretul nr. 952/27.11.2002 privind acordarea unor grațieri individuale, Președintele României Ion Iliescu a grațiat restul rămas neexecutat din pedeapsa cu închisoare aplicată condamnatul Homoștean George.

În ceea ce privește pe inculpatul civ. Tudor Postelnicu

Prin ordonația nr. 32/P/2014 din data de 27.05.2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Parchetelor Militare a dispus efectuarea unei expertize medico-legale de către medici legiști din cadrul Institutului Național de Medicină Legală Mina Minovici pentru a se stabili afecțiunile medicale de care suferă inculpatul Tudor Postelnicu și dacă acestea reprezintă o boală gravă în sensul art. 312 C.pr.pen care îl impiedică să ia parte la procesul penal.

Din raportul de primă expertiză medico-legală nr. A1/5571/2016 din data de 20.07.2016, întocmit de Institutul Național de Medicină Legală Mina Minovici rezultă că inculpatul civ. Tudor Postelnicu prezintă o patologie complex și severă, cu evoluție progredient nefavorabilă, care, corelată cu vîrstă înaintată, generează un risc permanent de decompensare a echilibrului biologic, ceea ce impune pe lângă asigurarea unui tratament medical pentru afecțiunile organice menționate și un regim igieno-dietic strict, precum și monitorizare medical prin consulturi de specialitate periodice sau la nevoie, efectuate ambulatoriu sau prin spitalizare.

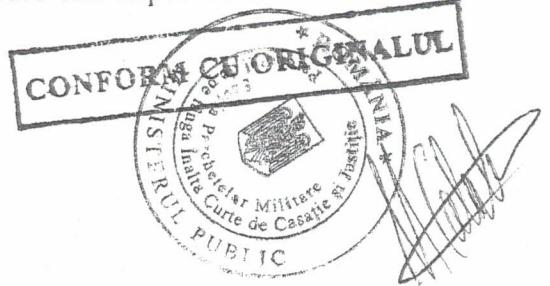
În raport de stadiul afecțiunilor pe care le prezintă, s-a apreciat că, la momentul actual, inculpatul civ. Tudor Postelnicu poate participa la desfășurarea procesului penal, cu excepția perioadelor în care necesită spitalizare pentru reevaluare medical sau datorită acutizării patologiei.

Inculpatul civ. Tudor Postelnicu, invocând starea precară a sănătății, și-a exercitat dreptul de a nu face nici o declarație.

Inculpatul civ. Tudor Postelnicu este *cunoscut cu antecedente penale*. Prin decizia nr. 1292 din data de 12.03.2002, pronunțată în dosarul nr. 2932/1998, Curtea Supremă de Justiție – Secția Penală a dispus condamnarea sa și a inculpatului Homostean George la câte 14 ani închisoare și 5 ani interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a și b C.pen pentru instigare la infracțiunea de omor deosebit de grav prev. de art. 25 rap. la art. 174, art. 176 alin. 1 lit. b cu aplic. art. 75 lit. a, art. 74, art. 76 și art. 13 C.pen. Conform art. 2 din Decretul nr. 11/1988, instanța a redus pedepsele aplicate celor doi inculpați cu 1/2, urmând să execute câte 7 ani închisoare și 5 ani interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a și b C.pen. (vol. 15/101-119)

VIII. DATE REFERITOARE LA URMĂRIREA PENALĂ

În temeiul disp. art. 305 alin. 1 și 2 din Codul de Procedură penală, prin ordonanță din data de 15.01.2015, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Parchetelor Militare a dispus începerea urmăririi penale in rem sub aspectul săvârșirii infracțiunii contra umanității, prev. și ped. de art. 439 alin. 1 lit. e, g și k C.pen, în ceea ce privește acțiunile represive și sistematice desfășurate împotriva lui Ursu Gheorghe Emil, în perioada în care acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte sau fapte considerate ostile regimului comunist.

Prin ordonanță din data de 19.01.2015 și ordonanță din data de 13.11.2015, în temeiul disp. art. 305 alin. 3 C.pr.pen, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Parchetelor Militare a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de mr. (rez) Pârvulescu Marin

, respectiv față de col. (rez) Hodis Vasile

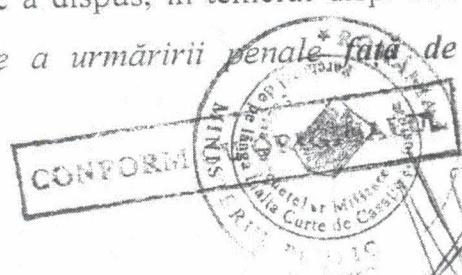
, foști ofițeri în cadrul Direcției a VI-a Cercetări Penale din Departamentul Securității Statului, pentru săvârșirea infracțiunii contra umanității, prev. de art. 439 alin. 1 lit. e, g și k din Codul penal.

Prin ordonanță din data de 02.02.2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Parchetelor Militare a dispus, în temeiul disp. art. 305 alin. 3 C.pr.pen, efectuarea în continuare a urmăririi penale față de Homoștean George

, fost ministru de interne în perioada 1978-1987 în Guvernul Republicii Socialiste România, pentru complicitate la săvârșirea infracțiunii contra umanității, prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 439 alin. 1 lit. e, g, k din Codul penal.

Având în vedere calitatea de membru al guvernului, efectuarea în continuare a urmăririi penale față de Homoștean George s-a dispus cu respectarea disp. art. 12 din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială.

Prin ordonanță din data de 26.04.2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Parchetelor Militare a dispus, în temeiul disp. art. 305 alin. 3 C.pr.pen, efectuarea în continuare a urmăririi penale față de

Postelnicu Tudor, fost șef al Departamentului Securității Statului,

, pentru complicitate la infracțiunea contra umanității prevăzută de art. 48 rap. la art. 439 alin. 1 lit. e, g și k din Codul penal.

Prin **ordonanța din data de 25.06.2016**, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casatăie și Justiție - Secția Parchetelor Militare a dispus, în temeiul art. 309 alin. 1 din Codul de procedură penală, *punerea în mișcare a acțiunii penale față de:*

- suspect mr. (rez) *Pârvulescu Marin*,

!, cetățean român, căsătorit, pensionar, fost ofițer în cadrul Direcției a VI-a Cercetări penale din Departamentul Securității Statului, pentru săvârșirea infracțiunii contra umanității, prev. de art. 439 alin. 1 lit. e, g și k C.pen, constând în aceea că, în perioada în care ing. disident Ursu Gheorghe Emil a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte sau fapte considerate ostile regimului comunist, împreună cu suspect col. (rez) Hodîș Vasile, l-a supus unor măsuri represive și sistematice (filaj, urmărire informativă, perchezitii, audieri sistematice, acte de violență fizică și psihică), acțiuni care au fost de natură să aducă o atingere gravă drepturilor și libertăților sale fundamentale, în principal dreptului la viață;

- suspect col. (rez) *Hodîș Vasile*,

cetățean român, căsătorit, pensionar, fost ofițer în cadrul Direcției a VI-a Cercetări penale din Departamentul Securității Statului, pentru săvârșirea

infracțiunii contra umanității, prev. de art. 439 alin. 1 lit. e, g și k C.pen, constând în aceea că în perioada în care ing. disident Ursu Gheorghe Emil a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte sau fapte considerate ostile regimului comunist, împreună cu suspect mr. (rez) Pârvulescu Marin, l-a supus unor măsuri represive și sistematice (filaj, urmărire informativă, percheziții, audieri sistematice, acte de violență fizică și psihică), acțiuni care au fost de natură să aducă o atingere gravă drepturilor și libertăților sale fundamentale, în principal dreptului la viață;

- suspect civ. Homostean George,

, cetățean român, căsătorit, pensionar, fost ministru de interne, pentru complicitatea la săvârșirea infracțiunii contra umanității, prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 439 alin. 1 lit. e, g, k din Codul penal, constând în aceea că a întocmit și transmis, în cursul lunii octombrie și noiembrie 1985, documente oficiale ale statului român, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, către Ambasadele Republicii Socialiste România de la Paris și Washington, prin care a disimulat caracterul represiv și politic al acțiunilor îndreptate împotriva lui Ursu Gheorghe Emil, în perioada în care acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru opinii considerate ostile regimului comunist.

Inculpaților *mr. (rez) Pârvulescu Marin, col. (rez) Hodis Vasile și civ. Homoștean George* le-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art. 108 și art. 83 C.pr.pen. întocmindu-se în acest sens:

- procesele-verbale din 20.01.2015 și 01.06.2016 pentru inc. mr. (rez)
Pârvulescu Marin;
- procesele-verbale din 18.11.2015 și 02.06.2016 pentru inc. col. (rez)
Hodis Vasile;

- procesele-verbale din 01.03.2016 și 08.07.2016 pentru inc. civ. Homoștean George.

Inculpatul *mr. (rez) Pârvulescu Marin* nu a solicitat să fie asistat de un apărător ales.

Inculpatului *col. (rez) Hodis Vasile* i-a fost asigurată asistența juridică în timpul urmăririi penale, fiind asistat de *apărător ales av. Oprea Natanaela* (delegația seria B nr. 1609228 din 24.06.2016, aflată în vol. 5, fila 56).

Inculpatului *civ. Homoștean George* i-a fost asigurată asistența juridică în timpul urmăririi penale, fiind asistat de *apărător ales av. Tomulețiu Bogdan* (delegația seria AB nr. 0005 din 12.02.2016, aflată în vol. 5, fila 97).

Prin **ordonanța nr. 32/P/2014 din data de 26.07.2016** Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Parchetelor Militare a dispus, în temeiul art. 309 alin. 1 din Codul de procedură penală, *punerea în mișcare a acțiunii penale față de suspect civ. Tudor Postelnicu*,

, cetățean român, căsătorit, pensionar, fost șef al Departamentului Securității Statului, pentru complicitate la săvârșirea infracțiunii contra umanității prevăzută de art. 48 rap. la art. 439 alin. 1 lit. e, g și k C.pen cu aplic. art. 5 C.pen, constând în aceea că, în cursul lunilor octombrie și noiembrie 1985, a dispus întocmirea unor note în baza cărora au fost redactate documente oficiale ale statului român, transmise prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, către Ambasadele Republicii Socialiste România de la Paris și Washington, prin care a disimulat caracterul represiv și politic al acțiunilor întreprinse de inculpații maior (rez) Pârvulescu Marin și col. (rez.) Hodis Vasile împotriva lui Ursu Gheorghe Emil, în perioada în care acesta a făcut obiectul urmăririi informative și judiciare pentru acte și fapte considerate ostile regimului comunist.

Inculpatului civ. Tudor Postelnicu i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de art. 108 și art. 83 C.pr.pen, întocmindu-se procesele verbale din 26.07.2016 și 27.07.2016.

Inculpatului civ. Tudor Postelnicu i-a fost asigurată asistență juridică în timpul urmăririi penale, fiind asistat de *apărător ales* av. George Alexandru (delegația seria B nr. 2444165 din 17.05.2016, aflată în vol. 5, fila 195) și *apărător ales* av. Boldor-Flitan Corneliu (delegația seria B nr. 2444178 din 05.07.2016, aflată în vol. 5, fila 196).

Din raportul de primă expertiză medico-legală nr. A1/5571/2016 din data de 20.07.2016, întocmit de Institutul Național de Medicină Legală Mina Minovici rezultă că inculpatul civ. Tudor Postelnicu prezintă o patologie complexă și severă, cu evoluție progredient nefavorabilă, care, corelată cu vârsta înaintată, generează un risc permanent de decompensare a echilibrului biologic, ceea ce impune pe lângă asigurarea unui tratament medical pentru afecțiunile organice menționate și un regim igieno-dietic strict, precum și monitorizare medical prin consulturi de specialitate periodice sau la nevoie, efectuate ambulatoriu sau prin spitalizare.

În raport de stadiul afecțiunilor pe care le prezintă, s-a apreciat că, la momentul actual, inculpatul civ. Tudor Postelnicu poate participa la desfășurarea procesului penal, cu excepția perioadelor în care necesită spitalizare pentru reevaluare medical sau datorită acutizării patologiei.

IX. LATURA CIVILĂ

În conformitate cu disp. art. 20 C.pr.pen, Ursu Andrei Horia, în calitate de fiu al victimei Ursu Gheorghe Emil, s-a constituit parte civilă împotriva *inculpărilor* mrs. (rez.) Pârvulescu Marin, col. (rez.) Hodis Vasile, civ. Homăștean.

*George și civ. Tudor Postelnicu conform declarației din data de 26.01.2015,
urmând ca pretențiile civile să le formuleze în fața instanței.*

*Părții civile Ursu Andrei Horia i-a fost asigurată asistență juridică în
timpul urmăririi penale fiind asistată de avocatul ales Alexandru Olănescu și
Schifor Doru, din cadrul Mușat & Asociații S.p.a.r.l. (delegația seria B nr.
1861113 din 21.11.2014, aflată în vol. 4, fila 4, delegația seria B nr. 2449934 din
02.06.2016, aflată în vol. 4, fila 12).*

*

*

*

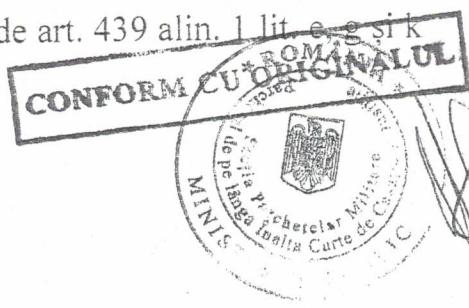
Constatând că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea
adevărului, că urmărirea penală este completă și există probele necesare și legal
administrate, în temeiul art. 327 lit. a din C.pr.pen.

DISPUNEM:

1. Trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpaților:

- mr. (rez) Pârvulescu Marin.

, fost ofițer în cadrul Direcției a VI-a
Cercetări penale din Departamentul Securității Statului, pentru săvârșirea
infracțiunii contra umanității, prevăzută și pedepsită de art. 439 alin. 1 lit. e și k
C.pen,

- col. (rez) Hodiș Vasile,

cu antecedente penale, posesor al CI serial
, fost ofițer în cadrul Direcției a VI-a Cercetări
penale din Departamentul Securității Statului, pentru săvârșirea infracțiunii contra
umanității, prevăzută și pedepsită de art. 439 alin. 1 lit. e, g și k C.pen,

- civ. Homostean George,

cetățean român, căsătorit,
pensionar, cunoscut cu antecedente penale conform fișei de cazier (vol. 5/95),
, fost ministru de
interne, pentru complicitatea la săvârșirea infracțiunii contra umanității, prevăzută
și pedepsită de art. 48 Cod penal rap. la art. 439 alin. 1 lit. e, g, k din Codul penal

- civ. Tudor Postelnicu,

cetățean român,
căsătorit, pensionar, cunoscut cu antecedente penale conform fișei de cazier (vol.
5/209-210). , fost șef al

Departamentului Securității Statului, pentru complicitate la săvârșirea infracțiunii
contra umanității prevăzută și pedepsită de art. 48 rap. la art. 439 alin. 1 lit. e, g și
k C.pen

2. În temeiul art. 329 din C.pr.pen., prezentul rechizitoriu însoțit de 4 copii
certificate și de dosarul cauzei se transmite Înaltei Curți de Casație și Justiție –
Secția Penală, competență să judece cauza în fond, potrivit art. 40 alin. 1
C.pr.pen., deoarece în cauză au fost efectuate acte de urmărire penală față de

incipitatul civ. Homostean George, care l-a data săvârșirii faptelor avea calitatea de ministru de interne, urmând a fi citate următoarele persoane:

Inculpați:

- *mr. (rez) Pârvulescu Marin* -

- *col. (rez) Hodis Vasile* -

- *civ. Homostean George* -

- *civ. Tudor Postelnicu* -

Partea civilă:

- Ursu Andrei Horia -

Partea civilă a indicat ca adresă aleasă pentru a-i fi comunicate actele de procedură

Martori:

- Toader Florica -

- Popa Dan -

- Cojocaru Gheorghe -

- Palamariu Florinel -

- Munteanu Ion -

- Alexa Ion -

- Ghebac Radu -

- Casapu Mitruș-Laurențiu -

- Cimpoieru Vasile -

- Martin Cristian -

- Caracostea Stere -

- Pascale Gheorghe -

- Radu Gheorghe -

- Clită Marian – încarcerat în Penitenciarul București - Rahova

- Iulian Vlad -

- Tencu Alexandru -

- Rogojan Aurel -

- Gavrilescu Nicolae, -

- dr. Marinescu-Pașoi Bebe-Sorana, -

- dr. Ghiță Gheorghe, -

- Ulmeanu Petruța, -

- Ion Niculae -

- Neamțu Emond Dumitru -

- Neguriță Vasile -

3. Conform prevederilor art. 274, alin. (1) din C.pr.pen. solicităm obligarea inculpaților la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, în sumă de 6.000 lei.

PROCUROR MILITAR
colonel magistrat
TUDOR MARIAN

Tudor Marian

111

PROCUROR MILITAR
colonel magistrat
CULEA CLAUDIU

